

[Torben Lund]

ring på, hvad udtrykket lødighed betyder i denne sammenhæng. Jeg synes ikke, det lød særlig rart. Det var, ligesom om disse registreringer og måske også de personer, som lader sig omfatte af en sådan registrering, skulle være uden lødighed.

Må jeg yderligere sige til justitsministeren, at han sammen med flere af ordførerne fra regeringspartierne gjorde sig skyldig i den misforståelse, at dette her drejer sig om at indføre ægteskabet for homoseksuelle par. Vi har i lovgivningen i høj grad henvist til de enkelte paragraffer i ægteskabslovgivningen, men der er netop ikke tale om at indføre et ægteskab; der er tale om at give disse par de samme rettigheder og pligter, som ægtefolk har, der får en viel-sattest; andet ligger der jo ikke i forslaget. Det er også en yderligere kommentar til det med angrebet på ægteskabet, som både fru Ebba Strange, fru Aase Olesen og fru Pia Gjellerup har været inde på. Nej, der er ikke tale om noget angreb på ægteskabet; vi rører overhovedet ikke ved ægteskabsinstitutionen med dette forslag, så hvis ægteskabsinstitutionen ikke kan holde til et forslag af denne art, er der noget galt helt andre steder.

I øvrigt vil jeg gerne om det med Norden sige, at det er utroligt, at justitsministeren og regeringspartierne repræsentanter skal ud og hente argumenter af den art. Den nordiske retsenhed trækkes altid frem, når der er et eller andet, der ikke passer én, og hvor man kan finde ud af, at man i de andre nordiske lande ikke har den lovgivning, som nogle nu foreslår i Folketinget.

Der er nogle, der har peget på det med fælles forældremyndighed. Jeg kunne pege på andre situationer, hvor vi også har været inde i denne diskussion, og hvor Socialdemokratiet sammen med regeringspartierne så bort fra det med den nordiske enhed, og nu nævner jeg nogle forslag, som ikke var populære hos andre af forslagsstillerne i øvrigt: Brugen af politiprovokatører f.eks., reglerne om telefonaflytning, de skærpede regler om varetægtsfængsling, som jeg fuldt ud vedstår vi har lavet, og som jeg synes var rigtige. Men de blev lavet, på trods af at man havde en anden lovgivning i de andre nordiske lande; også i den sammenhæng var det nordiske argument inde i billedet.

Når justitsministeren taler om den megen følgelovgivning, skuffer det mig, at han ikke

ville sætte arbejdet med følgelovgivningen i gang på et lidt tidligere tidspunkt. Det havde været rart, når det nu er så mange love, det drejer sig om. Men jeg vil gerne sige, at det for langt de fleste af disse love vil være et spørgsmål om en ganske kort tilføjelse, nemlig at det i den pågældende lov ikke alene drejer sig om ægtefæller længere, men at det også drejer sig om parforhold, der har ladet sig registrere efter lovgivningen om registreret partnerskab. Så mon ikke det er til at overse.

I øvrigt vil jeg gerne sige til fru Inger Stilling Pedersen og flere af de andre borgerlige ordførere, at det er, som om man ikke vil forholde sig til virkeligheden. Fru Inger Stilling Pedersen gør det tydeligst. Hun siger, at dette her ødelægger noget fundamentalt i vores samfund, at det er samfundsnedbrydende, men derudover er fru Inger Stilling Pedersens væsentligste argument, at det er forkert. Længere nåede vi vel ikke frem i substansen i, hvad det er, der er galt med dette forslag, end at det er forkert. Det kunne selvfølgelig være helt sjovt at høre, hvad det er, der er så forkert ved forslaget.

Men fru Inger Stilling Pedersen var også inde på, at det ikke var naturligt. I den anledning vil jeg gerne til fru Inger Stilling Pedersen sige, at jeg er ganske sikker på, at de homoseksuelle par, som dette her jo altså bliver en mulighed for, opfatter det som noget ganske naturligt. Det kan godt være, de ikke har den samme naturlighed som fru Inger Stilling Pedersen, men de har også deres naturlighed, og den synes jeg da vi her i Folketinget skulle respektere; altså at det, der er naturligt for dem, nu også får en mulighed for at komme ind i nogle rimelige juridiske rammer.

Det andet, jeg gerne vil kommentere, er det med virkeligheden. Når fru Inger Stilling Pedersen taler om denne naturlighed og næsten taler om synd også, ser man bort fra, at der hverken kommer færre eller flere homoseksuelle ud af dette her, medmindre man tror på en teori om, at dette her skulle fremme forførelse, eller hvad det nu kan være. Det eneste, det drejer sig om, er at give de par, som nu engang er homoseksuelle, en mulighed for at beskytte hinanden både under deres parforhold og i tilfælde af, at den ene af parterne dør, således at de ikke skal have lavet testament, og hvad det ellers kan være, men får en legal arveret efter hinanden. Det er i virkeligheden det eneste,